

8-10 jaar

Gesprek: Waarom wilde Tomas nadenken? Aan het eind van het verhaal gaat Tomas weer lopen en nadenken. Is het nu anders dan eerst? Waarom?

Ritueel: Vrede wensen. In het verhaal wenst Jezus zijn leerlingen vrede. In veel kerken gebeurt dat ook, bijvoorbeeld bij de viering van de Maaltijd/het Avondmaal. Ga samen in de kring zitten en wens elkaar de vrede van Christus: iedereen geeft een paar anderen een hand en zegt: 'De vrede van Christus'.

Creatief: Veel dingen bestaan wel, maar je ziet ze niet. Bijvoorbeeld muziek, geluk of frisse lucht. De kinderen maken een stoffen blinddoek. Met textielstift schrijven ze er een woord of een symbool op van iets dat echt bestaat, maar niet direct te zien is.

Tip: In plaats van textielstift kunnen de kinderen ook lapjes stof of andere materialen op de blinddoek plakken. Of gebruik de bril van het werkblad op blz. 10.

Zingen: Extra: In veel kerken wordt op deze zondag na afloop van de dienst het Wilhelmus gezongen. Gebeurt dat bij jullie ook? Oefen het lied dan samen tijdens de kindernevendienst.

11-12 jaar

Gesprek: De leerlingen van Jezus waren bij elkaar, maar Tomas was er niet bij. In de Bijbel staat niet waarom dat was; misschien wilde hij even alleen zijn en nadenken. Wat doe jij als er iets bijzonders gebeurt is? Wil je dan praten met anderen of liever even alleen zijn?

Creatief: Schrijf een gedicht over Tomas: over zijn twijfel en zijn vragen, maar ook over zijn geloof als hij Jezus ziet.

Vertelling 8–12 jaar

Tomas

In de tijd van Pasen tot Pinksteren vieren we dat Jezus is opgestaan. Je kunt het verhaal deze periode elke week inleiden met een tweespraak:

Eén kind: Christus is opgestaan!

Allen: Ja, Hij is opgestaan.

Begin daarna meteen met de eerste zin van het verhaal.

Tomas moet lopen. Hij moet alleen zijn, zijn gedachten op orde brengen. De anderen zitten ergens in een huis, met de deur op slot. Tomas heeft lucht nodig. Lucht, die Jezus een paar dagen geleden nog inademde. Maar nu niet meer.

Hoe heeft het ooit zover kunnen komen, denkt Tomas, terwijl hij door de stad loopt. Jezus deed dingen die geen mens voor mogelijk hield. Hij maakte zieke mensen beter, hij vertelde over Gods liefde. Wij lieten alles achter ons om met Hem mee te gaan. Maar ergens onderweg ontdekten we, dat de weg van Jezus niet altijd door kon gaan. Hij zei het ook, dat Hij op een dag zou moeten sterven. En nu is het gebeurd. Het is verschrikkelijk, het is verdrietig, het is onbegrijpelijk. En dan dat rare verhaal van vanmorgen, van Maria en Petrus en Johannes... Zij zeggen dat het graf van Jezus leeg is. Wat heeft dat nu weer te betekenen? Tomas loopt en denkt. Hij komt er niet uit. Pas als het donker is, gaat hij terug naar de anderen.

'Jezus was hier!' zeggen ze zodra hij binnen is. 'Hij leeft! Hij heeft ons zijn wonden laten zien. Hij was er echt!' Tomas zucht. Hoeveel onbegrijpelijks moet er nog gebeuren? Hij schudt zijn hoofd. 'Ik kan het pas geloven als ik Hem zelf gezien heb', zegt hij.

In de dagen daarna blijft Tomas bij de anderen. Eigenlijk wil hij lopen, nadenken, over vragen waar misschien geen antwoord op is. Maar hij wil ook bij de anderen zijn, om te zien wat zij zien. En dan gebeurt het. Zomaar ineens verschijnt Jezus in hun midden. 'Ik wens jullie vrede', zegt hij. Hij kijkt naar Tomas. 'Kom maar', zegt hij. 'Raak me aan als je dat wilt.' Maar Tomas kan alleen nog maar stamelen. 'Mijn Heer... mijn God...'

Jezus glimlacht naar hem. 'Jij gelooft omdat je ziet', zegt Hij. 'Dat is mooi. Gelukkig zijn de mensen die niet zien en toch geloven.' Tomas knikt.

Even later is Jezus weer weg. Tomas loopt naar de deur, die nog steeds op slot is. Hij schuift de grendel opzij. 'Wat ga je doen?' vragen de anderen. 'Lopen', zegt Tomas. 'Nadenken, over Gods nieuwe begin.' Hij laat de deur openstaan.

Mattijs Weegenaar

